

Către: Tribunalul București, secția a IV-a civilă,
Ref. dos. 20269/3/2020, ordonanță președinteală,
Termen: 24.09.2020.

DOMNULE PREȘEDINTE,

Mihai PĂLȘU, domiciliat în București, b-dul Decebal nr. 10, bl. S8, et. 4, ap. 7, sect. 3,
SECUNDA PUBLISHING SRL, cu sediul în București, str. Ion Morțun nr. 24, ap. 2A, sect.3, CUI
27611430, J40/10174/2010,
în calitate de pârâți, în contradictoriu cu CEC BANK S.A.
reprezenți de avocat Viorel – Remus DINCĂ conform contractului de asistență juridică nr.
1988305/2020, în temeiul căruia a fost emisă împuternicirea avocațială anexată,
formulăm prezentele

NOTE SCRISE

pe care vă rugăm să le aveți în vedere la pronunțarea hotărârii

I. Chestiune prealabilă.

Învederăm instanței de judecată faptul că MIRCEA POPESCU este un nume fictiv.

Sub acest nume fictiv redacția noastră publică articole de presă ce aparțin surselor noastre de informare, a căror identitate trebuie protejată date fiind circumstanțele obiective ale anchetei jurnalistice în curs.

Pentru asigurarea confidențialității identității persoanelor ale căror articole au fost publicate sub semnătura MIRCEA POPESCU, invocăm aplicarea prioritara a art. 10 din CEDO și cauza Godwin contra Marii Britanii care consacră principiul protecției extinse în ceea ce privește confidențialitatea surselor jurnalistice.

II. Pe fond, vă rugăm să respingeți cererea de ordonanță ca nefondată, pentru motivele expuse mai jos.

2.1. Neîndeplinirea condiției existenței unei aparențe în drept.

CEC Bank nu face dovada credibilă că drepturile sale nepatrimoniale fac obiectul unei acțiuni ilicite și că această acțiune îi produce un prejudiciu dificil de reparat, așa cum prescrie art. 255 alin. 1 C. proc. civ.

Dispozițiile art. 255 reprezintă o normă specială, prin urmare ele sunt de strictă interpretare și aplicare, potrivit regulii *exceptio strictissimae interpretationis sunt*.

În cauză, articolele de presă la care se face referire nu conțin elemente denigratoare sau de altă natură, care pot afecta dreptul la imagine al reclamantei deoarece **aceste articole se referă exclusiv la conduita ilicită a unor persoane fizice, cu funcție de conducere**, care au calitatea de angajați ai CEC BANK și nu la persoana juridică în sine.

Apelativele din textul publicat, reclamate ca fiind prejudiciabile pentru reclamanta CEC BANK, nu se acordă în gen, număr și caz cu substantivul propriu CEC BANK și nici din context nu rezultă că am reproșat ceva bancii ca persoană juridică.

În acest sens, reclamanta nu a adus nicio singură dovadă concretă că am adresat CEC BANK în mod direct vreo expresie insultătoare, calomniatoare, de natură să aducă atingere imaginii și reputației acesteia.

Faptul că reclamanta se considerată lezată în mod indirect, dat fiind faptul că angajații săi au fost eventual denigrați, generează obligația reclamantei de a preciza acest aspect, inclusiv din punct de vedere al temeiului de drept și să explice de ce imaginea băncii se confunda cu imaginea angajatului său.

Conform art. 58 C. Civ. drepturile personale nepatrimoniale sunt netransmisibile astfel că, din interpretarea coordonată cu dispozițiile art. 255 C. civ, se poate trage concluzia că personalitatea angajaților nu se confundă cu cea a instituției la care sunt angajați și că respectivele persoane fizice își pot proteja drepturile personale nepatrimoniale exclusiv prin exercitarea individuală a acțiunilor recunoscute de lege pentru protecția drepturilor personale nepatrimoniale.

În consecință, formularea unei cereri de ordonanță președentială în numele CEC BANK, pentru luarea unor măsuri provizorii în condițiile art. 255 C. Civ. reprezintă în cauză o dovadă care obiectivează gândirea celor care consideră ilegal că CEC BANK sunt ei și că pot folosi resursele băncii în interes propriu.

La fel, alegațiile reclamantei referitoare la protecția dreptului la viață intimă, privată, onoare, demnitate etc. nu se pot aplica *mutatis mutandis* la persoana juridică, ci sunt drepturi personale nepatrimoniale tipice pentru persoana fizică, neputând a fi aplicate prin asemănare, cum prescrie legea, deoarece există totuși diferențieri care împiedică în mod natural a se face confuzia între om și instituția persoanei juridice.

Concluzionând, în cazul de față CEC BANK nu face dovada aparenței unui drept ci dovada că liderii, care au puterea de decizie și controlul băncii, folosesc ilegal, prin exercitarea discreționară a puterii pe care o dețin, resursele financiare ale instituției pentru a împiedica opinia publică să fie corect informată cu privire la unele fapte ilicite săvârșite de către aceștia.

2.2. Reclamanta a prezentat elemente ale aparenței dreptului care nu pot fi analizate în cadrul unei proceduri sumare deoarece s-ar prejudicia fondul, cu consecința încălcării dreptului la un proces corect pentru părți.

Virulența, gravitatea, caracterul intenționat și ilegal al activităților, caracterul cert al prejudiciului sunt elemente care, dacă ar fi analizate, ar prejudeca fondul, contrar dispozițiilor art. 997 alin. 5 C. proc. civ. care instituie ca o condiție de admisibilitate a ordonanței regula neprejudicierii fondului.

De asemenea, standardul CEDO referitor la îndeplinirea celor trei condiții cumulative pe care trebuie să le îndeplinească o ingerință acceptabilă (legalitatea, proporționalitatea și justificarea unui interes public) nu pot fi luate în discuție decât în fața instanței de fond, cu asigurarea tuturor garanțiilor dreptului la un proces corect și echitabil.

“Pipăirea” recomandată de către reclamantă ar fi fost posibilă dacă aceasta ar fi extras din materialul jurnalistic voluminos depus ca probă măcar o singură dovadă de limbaj neadecvat, adresat CEC BANK.

Sugestia reclamantei ca instanța investită cu cererea de ordonanță să cerceteze toate articolele publicate în perioada 17.01-29.07.2020 trece de limitele unei simple atingeri a fondului într-o extremă pe care instanța nu o poate accepta deoarece ar depăși limitele competenței cu care a fost investită.

2.3. Nu există o urgență determinată de caracterul “...repetat și continuu, intens al afirmațiilor denigratoare...”.

Activitatea jurnalistică în cauză a început în luna ianuarie 2020 pe baza unor informații obținute din partea unor persoane hărțuite de către personajele identificate în cadrul anchetei noastre.

Informațiile au fost utilizate și prezentate în condiții de etică jurnalistică, pe baza unor mărturi și a altor probe.

Considerăm că materialul publicat exprimă adevărul, anume acela că un grup de persoane din conducerea CEC BANK, bancă cu capital de stat, nu au o conduită legală.

Întrucât volumul de probe este mare, s-a impus analiza și publicarea acestuia într-o serie de articole care se constituie într-o anchetă jurnalistică care încă nu s-a încheiat.

Prin urmare, fiecare articol publicat, chiar dacă nu este autonom, are o temă, un caracter original și propriu, chiar dacă unele expresii se repetă, aceasta ține exclusiv de stilul persoanei care scrie respectivul articol.

În concluzie, nu există în niciun caz un caracter repetitiv ci o intenție de a reda în mod complet volumul de informații de care dispunem. Respectivul informații nu sunt speculații iar volumul lor este generat de multitudinea faptelor ilicite anchetate jurnalistic.

De asemenea, nu se poate face obiectiv o apreciere că un articol este mai intens decât altul sau că intensitatea articolelor urmează un tipar gradual.

Observațiile prezentate mai sus permit concluzia că, dacă exista o urgență reală, reclamanta putea fi mai promptă în intervalul de șapte luni, socotite de la apariția primului articol.

Desigur că promptitudinea nu e obligatorie în cazul unei persoane obișnuite, însă în cazul unui profesionist acesta este un standard de conduită care se impune, un profesionist fiind obligat să respecte modelul abstract al unui *bonus vir* care răspunde pentru cea mai ușoară formă de culpă, *culpa levissima*.

Opinia noastră pentru lipsa de promptitudine a reclamantei este legată de observația că, în mod normal, banca cu capital integral de stat și forurile tutelare aveau obligația de a proceda conform normelor bancare de prudențialitate și de securitate pentru a demara încă de la apariția primului articol de presă o anchetă administrativă care să cerceteze faptele angajaților CEC BANK, suspecte ca fiind ilicite.

Lipsa oricărui demers administrativ indică cel puțin o suspiciune rezonabilă că în intervalul de șapte luni persoanele interesate au luat măsurile necesare pentru a se asigura că o cercetare administrativă sau de altă natură din partea organelor de control nu va avea loc iar după ce și-au consolidat poziția au început ofensiva juridică pe banii băncii, ceea ce este foarte cinic și nu ar trebui să fie permis într-un stat de drept.

2.4. Cu privire la prejudiciu reclamanta a afirmat că i s-a produs un prejudiciu grav, fără a indica măcar un criteriu obiectiv în funcție de care să poată fi apreciată gravitatea acestuia. În consecință nu putem formula o apărare pertinentă cu privire la această condiție cumulativă prevăzută de art. 255 C. Civ deoarece nu avem un obiect al discuției în contradictoriu. În consecință, apreciem că cererea nu îndeplinește condiția prevăzută de lege pentru a fi admisă.

2.5. Cu privire la caracterul evident nejustificat al acțiunii pentru care se cere luarea unor măsuri provizorii, opinăm că activitatea noastră publicistă, orientată spre descoperirea unor fapte ilicite săvârșite de persoane din conducerea CEC BANK este justificată și protejată de lege sub două aspecte: opinia publică are dreptul la informare deoarece CEC BANK este o prestatoare a unui serviciu de interes public iar, în al doilea rând, presa are dreptul de a-și exercita activitatea și de a informa publicul dacă regulile statului de drept sunt încălcate.

2.6. Cu privire la proporționalitate considerăm că o măsură provizorie de interzicere a publicării anchetei în continuare și de scoatere a articolelor publicate de pe site-ul internet este neproporțională deoarece reclamanta acționează în cauza de față nu pentru sine ci pentru persoanele

din conducerea sa, fiind constrânsă de faptul că acestea au puterea să-i dirijeze prin abuz în funcție acțiunile.

Deoarece cererea de ordonanță președentială are, în opinia noastră, drept cauză constrângerea și interesul personal și direct al persoanelor din conducere, născând cel puțin o suspiciune rezonabilă sub acest aspect, neproportionalitatea este evidentă deoarece, până la proba contrarie, prin comparație, activitatea noastră jurnalistică este legală și nu în mod evident nejustificată.

Cu stimă,

pentru pârâți

Viorel- Remus DINCĂ, avocat

